

Scenariusz zajęć

Temat: Co robi sufler w teatrze?

Cele operacyjne

Uczeń:

- wymienia różnice między teatrem a filmem,
- tworzy nazwy ulic kojarzące się z teatrem,
- odgrywa scenkę pantomimiczną,
- zna męskie i żeńskie formy nazw zawodów związanych z teatrem,
- wymienia zasady właściwego zachowania się w teatrze,
- znajduje na ilustracji figury geometryczne: koło, prostokąt, kwadrat,
- odczytuje na forum klasy fragment wiersza,
- wypowiada rym do wskazanego wyrazu.

Środki dydaktyczne:

- pacynka,
- płyta DVD z filmem,
- podręcznik „Nasz elementarz. Część 3”,
- kartki z wydrukowanymi męskimi formami zawodów związanych z teatrem,
- papier, kredki,
- tekst wiersza Wandy Chotomskiej „Teatr” podzielony na fragmenty,
- piłka.

Metody i techniki: pokaz, ćwiczenia praktyczne, praca plastyczna, inscenizacja, zabawa ruchowa.

Formy:

- zbiorowa jednolita,
- grupowa zróżnicowana,



- indywidualna jednolita.

Przebieg zajęć:

Etap wstępny

Nauczyciel pokazuje uczniom pacynkę i płytę DVD z filmem. Pyta uczniów, z czym im się te dwa przedmioty kojarzą. Uczniowie odpowiadają. Nauczyciel odkłada płytę i wskazując na pacynkę mówi o różnicy między teatrem a filmem i informuje, że te zajęcia będą poświęcone teatrowi. Pyta, czy któreś z dzieci było w teatrze. Zachęca do dzielenia się doświadczeniami i spostrzeżeniami.

Etap realizacji

Zadanie 1

Uczniowie otwierają podręcznik „Nasz elementarz. Część 3” na stronach 48-49 i przyglądają się ilustracji przedstawiającej teatr. Chętni uczniowie odczytują nazwy kolejnych miejsc w teatrze i wyjaśniają ich rolę (na podstawie swojej wiedzy lub ilustracji). Nauczyciel uzupełnia informacje na temat pomieszczeń i zawodów, jakie można spotkać w teatrze (reżyser, aktor, inspicjent, sufler, garderobiany, charakteryzator, scenograf).

Zadanie 2

Uczniowie zostają podzieleni na 4 grupy. Każda grupa wykonuje inne polecenie.

1. Dopisuje do męskich form zawodów związanych z teatrem żeńskie:

aktor –

reżyser –

garderobiany –

inspicjent –

sufler –

charakteryzator –



scenograf –

2. Wymyśla nazwy ulic związane z teatrem (np. Aktorska, Kurtynowa, Sceniczna) itd.

3. Przygotowuje scenkę pantomimiczną: Kupuję bilet do teatru.

4. Projektuje bilet teatralny.

Wszystkie grupy prezentują efekty swojej pracy.

Zadanie 3

Nauczyciel zadaje pytanie: Jak trzeba zachowywać się w teatrze i w czasie spektaklu? Dzieci podają przykłady właściwego zachowania. Nauczyciel zapisuje je na tablicy. Następnie uczniowie dobierają się w kilka grup (liczba jest zależna od tego, ile zachowań wskażą uczniowie), a każda grupa przygotowuje i odgrywa scenkę pokazującą właściwe zachowanie, np.:

- wyłączenie telefonu komórkowego (jeśli są w klasie dzieci, które mają telefony),
- przechodzenie do swojego fotela przodem do osób już siedzących w rzędzie,
- zajęcie miejsca i oglądanie spektaklu bez wydawania odgłosów,
- jedzenie i picie tylko w czasie przerwy,
- nagradzanie aktorów oklaskami na koniec przedstawienia itp.

Zadanie 4

Nauczyciel dzieli klasę na trzy grupy. Każda grupa liczy, ile na ilustracji w podręczniku jest figur geometrycznych. Grupa 1 znajduje koła, grupa 2 kwadraty, a grupa 3 prostokąty. Każda grupa prezentuje wyniki. Uczniowie w zeszytach zapisują działania z wykorzystaniem znaków nierówności, odpowiadając na pytania „Czego jest więcej: kół czy prostokątów? prostokątów czy kwadratów? kwadratów czy kół?”

Zadanie 5

Nauczyciel dzieli na fragmenty wiersz Wandy Chotomskiej „Teatr”. Każde dziecko otrzymuje swój fragment. Najpierw tekst jest czytany wzorcowo przez nauczyciela; uczniowie zwracają uwagę na sposób wymowy wyrazów, a po odczytaniu nauczyciel sprawdza, czy wszystko w tekście wiersza jest zrozumiałe dla dzieci (wyjaśnia niezrozumiałe wyrazy). Uczniowie



kilkakrotnie ćwiczą tekst pod nadzorem nauczyciela. Zwracają uwagę na artykulację i dykcję. Następnie każde dziecko wychodzi na środek klasy i prezentuje swój fragment tekstu. Po zaprezentowaniu całego wiersza dzieci pojedynczo, w tej samej kolejności w jakiej prezentowały tekst, stają na „scenie” i wcielają się w aktora, który kłania się ze sceny. Zadaniem reszty klasy będzie zgotować mu owacje na stojąco. Zadanie trwa dotąd, aż każde dziecko wyjdzie na scenę, ukloni się i otrzyma brawa. Dzieci zmieniają się na scenie po usłyszeniu od nauczyciela hasła „Kurtyna!”.

Etap końcowy

Uczniowie stają w kręgu, nauczyciel inicjuje zabawę rzucając do wybranego dziecka piłkę i wypowiadając wyraz związany z teatrem (np. „aktor”). Dziecko łapie piłkę i wypowiada wyraz rymujący się z nim (np. „traktor”), następnie odrzuca piłkę dowolnie wybranemu dziecku wypowiadając inny wyraz związany z teatrem (np. „kurtyna”) itd. Zabawa kończy się, gdy każde dziecko co najmniej raz odrzuci piłkę mówiąc rym. Nauczyciel pyta dzieci, co im się podobało w czasie zajęć, czy któreś zadanie było dla nich trudne i dlaczego. Chwali dzieci za wykonaną pracę i zachowanie podczas zajęć.

Dodatkowo

Uczeń zdolny: w zadaniu 1 nazywa inne (widoczne na ilustracji, ale nie podpisane) miejsca w teatrze.

Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: w zadaniu 1 podaje liczbę osób widocznych na ilustracjach.

